

mener, at det indeholder Posteringer, som ikke er rigtige.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg beklager stadig, at de ærede Medlemmer af Mindretallet ikke vil tage Ordet for at klarlægge den Stilling, de har indtaget, og Stillingen bliver jo ikke klarere ved, at man lader et andet Medlem, det ærede Medlem Hr. Rudfeld, tage ganske samme Stilling, som det ærede Medlem Hr. Elgaard har taget, nemlig den ikke at komme ind paa Spørgsmaalet. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Rudfeld maaske vil svare mig paa, hvad jeg skulde have gjort i dette Tilfælde. Mener det ærede Medlem Hr. Rudfeld, at de 40 Millioner burde være optaget til fuld Værdi paa samme Maade som i de tidligere Aar? Er det det ærede Medlem Hr. Rudfelds Mening, vil jeg gerne have det at vide; saa er jeg klar til at tage Stilling til Spørgsmaalet, men saa længe de ærede Medlemmer ikke tør sige, hvad de mener jeg skulde have gjort, er det noget vanskeligt for mig at tage klar Stilling til, hvad jeg skal svare, idet Angrebet jo saa slet ikke foreligger. Man kan ikke rette et Angreb paa en Minister med Hensyn til en Postering, naar man ikke selv vover at indtage et Standpunkt til, hvad der skulde have været gjort. Jeg vil nu udvide den Kreds, jeg retter mine Spørgsmaal til, til ogsaa at omfatte det ærede Medlem Hr. Rudfeld og spørge om, hvad jeg skulde have gjort efter de ærede Medlemmers Mening, om jeg skulde have ladet de 40 Millioner staa med deres fulde Værdi som 40 Millioner virkelige Kroner.

Rudfeld: Naar den højtærede Finansminister har ganske bestemte Regler at gaa efter med Hensyn til Opførelse af Aktiver, derunder Aktier, skal han efter min Mening, indtil disse Regler er ændret, følge dem. Reglerne gaar ud paa, at Aktieposter som denne her, da deres Kurs ikke noteres, skal opføres til sin Pariværdi. Man kan sige, at det er forkert, og saa maa man sørge for at faa Reglerne ændret, men man kan ikke paa den ene Post nedskrive vilkaarligt til 1 Kr. og med Hensyn til en anden Post, ved hvilken de samme Forhold gør sig gældende, lade den blive staaende til Pariværdi. Jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister, om han ikke kender disse Regler for Opførelse af Aktiver paa Statsregnskabet. Ifølge disse Regler har man Lov til at opføre til fuld Værdi ganske værdiløse Obligationer, som den russiske Stat for længst har sagt, at den ikke vilde anerkende Værdien af og ikke vil indløse. Det har Finans-

ministeren Lov til efter de gældende Regler. Man kan sige, at det er forkert; men man har kun den Udvej, at følge de gældende Regler, og følgelig have disse Landmandsbankaktier staaende som Aktiver til fuld Værdi, eller at søge disse Regler ændret, saaledes at samtlige Statsaktiver nedskrives efter fælles Regler. Den vilkaarlige Nedskrivning, som den højtærede Finansminister har foretaget, er ikke regnskabsmæssig; det er en rent politisk Nedskrivning.

Elgaard: Den højtærede Finansminister holder — det viste sig ogsaa ved Finanslovens første Behandling — mere af at stille Spørgsmaal til Mindretallet end at give nogen Begrundelse af, at Finansministeren mener, det vilde være passende at sætte den omtalte Aktiepost til 1 Kr. Jeg vil gerne i den Forbindelse gøre opmærksom paa, at Nationalbanken har sat sine Aktier af samme Karakter til 50 pCt. af deres paa-lydende Værdi, og det kan jo heller ikke være den højtærede Finansminister ube- kendt, at de almindelige Landmandsbankaktier, som kommer efter Præferenceaktiekapitalen, dog handles til noget højere Kurser end, at det kan afgive Motivering for at nedskrive de 40 Millioner til 1 Kr.

N. P. Jensen: Efter at den højtærede Finansminister gentagne Gange har kaldt mig op, vil jeg gerne sige, at den højtærede Finansminister utvivlsomt ikke er saa helt uvidende om min Stilling til Spørgsmaalet om, hvorledes Aktiver skal opføres i Statsregnskabet. Vi har haft de Spørgsmaal fremme i Kommissionen, vi har været sammen ogsaa i Dag, ganske vist i anden Anledning. Den Regel, hvorefter disse Aktiver tidligere er opført, og hvorefter de efter vor For mening nærmest burde være opført her, stammer fra en lille Finanskommission, eller hvad det var, i 1910—11—12. Det var den Regel, som er nævnt saatid, at naar der ikke er Tale om børsnoterede Papirer, ved hvilke man selvfølgelig retter sig efter Noteringskursen, saa opfører man Aktivets Værdi til den sidste Pris, som det har staaet til. Jeg skal være den første til at indrømme, at det er en i høj Grad omtvistelig Regel, men er den omtvistelig paa det ene Punkt, saa er den lige saa omtvistelig paa de andre. Man kan ikke trække et Papir frem og sige om det: Det sætter vi ned mere vilkaarligt end de andre. Det, jeg bebrejder Finansministeren, idet jeg har sat mit Navn under Mindretalsudtalelsen, eller hvad man nu vil kalde det, er for saa vidt ikke, at han har ændret de 40 Mill. Kr. til et andet Tal, men